



Central-Verein Deutscher Zahnärzte.

Op 5 en 6 Augustus l.l. had te Eisenach de 37ste jaarvergadering van bovenstaande vereeniging plaats. Zij werd door 43 leden en 15 gasten bijgewoond. De voorzitter, Prof. Hesse, opende de vergadering met een diep gevoeld woord ter nagedachtenis van Prins Bismarck, die zoo pas der Duitsche natie ontvallen was; door opstaan van hun plaats en gaven de aanwezigen blijk van hun sympathie.

Vervolgens hield Prof. Hesse een beschouwing over de plaats, welke de Central-Verein in het tandheelkundige leven van Duitschland inneemt, daarbij zijn recht van bestaan met goede redenen verdedigende. De verhouding van den Central-Verein tot de lokale tandheelkundige vereenigingen en tot den Vereinsbond werd door hem besproken, een thema dat in den laatsten tijd in Duitschland aan de orde van den dag is. Het betoog van Prof. Hesse was objectief en vond veel instemming.

Prof. Witzel-Kassel, hield eene voordracht over de inwerking van de formol-preparaten en van het zwavelzuur op de tandpulpa en de wortelhuid. Bij irritatie en ontsteking van de pulpa gebruikte hij vroeger een 40 pCt. oplossing van de formalin; daar er echter haast altijd hevige pijn op volgde, gaf hij deze methode op; in den laatsten tijd heeft hij weer zijn gunst aan het formalin geschonken, dat hij thans in een 5 pCt. oplossing

met bijvoeging van Eugenol toepast. De pijn blijft nu weg en de meeste tanden worden door deze behandeling behouden. Voorts beveelt Witzel het gebruik van geconcentreerd zwavelzuur aan, om wortelkanalen die erg nauw zijn of door kalkconcrementen versperd worden, toegankelijk te maken. In de zeer uitgebreide discussie bleek er omtrent het gebruik van formalin geen eenstemmigheid te bestaan. Cohn (Berlijn) merkte terecht op dat een duurzame asepsis van het wortelkanaal, waarin een gemumificeerde pulpa achterblijft, daardoor bemoeielijk wordt, dat door het foramen apicale bacteriën in de pulpakamer kunnen dringen; daardoor komt dat de ingedrongen bacteriën in het doode pulpaweefsel in hun vegetatie niet door de natuurlijke afweermiddelen van het organisme bestreden worden, daar er geen circulatie plaats heeft. Referent zou het ten zeerste toejuichen, als men de moeilijke en tijdroovende behandeling van pulpazieke tanden kon vergemakkelijken, echter mag dit niet geschieden ten koste van de zekerheid, den tand pijnloos en duurzaam te behouden. Die zekerheid biedt formalin niet, zijn beste voorstanders spreken van een zeker percentage van „Misserfolgen”; en of hun „Erfolge” van duurzamen aard zullen zijn, of een infectie van het verhard pulpaweefsel niet door de circulatie nog na jaren plaats kan hebben — zooals bijv. wel gebeurd met pulpa die door een stoot of slag afgescheurd, eerst jaren naderhand tot kaakinfectie aanleiding geven — op deze vraag zou een geruststellend antwoord eerst na vele jaren gegeven kunnen worden. Intusschen zal de conscientieuze tandarts goed doen zich met de formalin-behandeling te beperken tot die gevallen waar de oude absoluut zekere methode, exstirpatie van de pulpa en aseptische vulling van het kanaal, wegens ontoegankelijkheid van het wortelkanaal niet toegepast kan worden.

Het door Witzel aanbevolen gebruik van zwavelzuur vond veel bijval; wel werd de bedenking geuit, dat het tandbeen er door verzwakt zou kunnen worden, doch zou volgens Hugen-

schmidt (Parijs) geconcentreerd zwavelzuur alleen de organische substantie van het tandbeen aantasten, en de sterkte van den wortel dus niet verminderen. Door het zuur spoedig met lauw water weg te spoelen, of met natrium bicarbonicum te neutraliseeren, kan men zijn inwerking beperken.

De heer E. Stark, Amsterdam, hield hierna eene voordracht: „Ueber Cemente”. Spr. leidde zijn voordracht in met eene beschouwing over de teleurstellingen die het gebruik der cementen dikwijls na zich sleept. Toch heeft hij de bereiding van cementen tot een onderwerp van studie gemaakt, en deelt zijne resultaten mede. Tot een positief resultaat is spr. niet gekomen; hij deelde de vergadering mede in welke richting hij zijne onderzoekingen geleid heeft, terwijl hij ten slotte de wensch uitsprak dat de collega's zich door zijne mededeelingen agetrokken zullen voelen hunne krachten aan dit groote vraagstuk te wijdden. Onze landgenoot had bepaald succes met zijne lezing, en het is maar te hopen dat zijn streven, een duurzaam cement te vinden, dat de tandarts zich desnoods zelf kan vervaardigen, door goeden uitslag moge beloond worden. Kirchner, Königsberg, stelde voor, dat de Central-Verein een hoogen prijs zou uitlooven voor hem die een duurzaam cement zou ontdekken en de bereiding ervan publiek zou maken.

Walkhoff (Brunswijk) sprak hierna over het gebruik van een aanhoudenden warmen luchtstroom in de tandheelkundige praktijk. Voornamelijk tegen de gevoeligheid van het tandbeen, en voor het uitdrogen van caviteiten en pulpakanalen, doet de warme luchtstroom ons goede diensten. Walkhoff had zich een apparaat geconstrueerd, dat uit een blaasbalg met elastieken slang bestaat; hieruit wordt lucht geblazen in een flesch met zuiver alkohol, door een tweede buis aan dit fleschje verbonden, stroomt de met alkoholdamp verzadigde lucht door een slang naar een handstuk. Dit laatste is een hollen metalen buis, waarin een stukje platinazwam bevestigd is, hetwelk, door het tegen een lampje te houden, aan het gloeien gebracht wordt. De langs het

platinzwam strijkende met alcohol verzadigde lucht onderhoudt het gloeien en wordt zelf er door verwarmd. Als het zwam aan het gloeien is gebracht wordt voor aan het handstuk een gebogen buis vastgeschroefd, waardoor de lucht ontsnapt en overal naar toe geleid kan worden. In plaats van een blaasbalg kan ook een handluchtspuit met ventil-ballon, of een „Wasser-gebläse” gebruikt worden. Het eenvoudige apparaat functioneerde uitstekend, een ieder kan het zich zelf vervaardigen.

De openbare vergadering van 6 Augustus werd geopend met eene voordracht van Prof. Hesse over de wortelgroei van de tanden. Spreker vertoonde een teekening met al de tanden van het tweede gebit; daarop was de tijd van verkalking der tandkies aangeduid, door de tanden met verschillende gekleurde lijnen te verbinden, die aan de verschillende jaren beantwoorden en die dus de tanden op vrij afwisselende hoogte sneden. De tot dusverre bestaande opgaven hieromtrent zijn weinig volledig en betrouwbaar, en de onderzoekingen moeilijk wegens gebrek aan materiaal. Om tot meer zekerheid te geraken, beveelt Hesse aan, dat een ieder die in de gelegenheid is hieromtrent onderzoekingen te doen of materiaal bijeen te brengen, die onderzoekingen te publiceeren of het materiaal, menschelijke schedels van elken leeftijd beneden 18 jaar, aan een universiteit opzende ter sectie. Niet slechts uit een wetenschappelijk, maar ook uit een praktisch oogpunt is het van belang te weten hoever het wortelwasdom van iederen tand op een zekeren leeftijd is gevorderd; bij het reguleeren moeten wij hiermee rekening houden, nog meer bij het plaatsen van kunstmatige kronen. Is een pulpa door een trauma op jeugdigen leeftijd bijna of geheel vrijgelegd, dan is het voor het duurzaam behoud van den wortel van groot belang de pulpa in leven te houden tot de wortelgroei voleindigd is. Hierover kunnen wij ook ingelicht worden door blijvende tanden die op jeugdigen leeftijd getrokken moeten worden, nauwkeurig te onderzoeken. Men noteere den

leeftijd en de sekse van patient, den status praesens van zijn gebit, de lengte van tand en wortel en de opening aan den apex, doch neme men geen tanden met doode pulpa hierbij in aanmerking. Door intelligente samenwerking van de tandartsen zou men op deze wijze zich de gegevens kunnen verschaffen voor een betrouwbare statistiek.

In de discussie vraagt Stark, of men door onderzoek met Röntgenstralen het vraagstuk niet zou kunnen oplossen; Hesse meent echter dat men geen juiste beelden van de tandwortels kan verkrijgen, als men niet in staat is de lichtbron in den mond te plaatsen, en de photographische plaat er buiten, parallel met de lengteas van de wortels.

Nog werd door enkelen aanbevolen, om bij een fractuur, als het een ondersten voortand betrof, dezen te extraheeren, daar zelf op gevorderden leeftijd de naburige tanden elkaar spoedig zullen naderen en de opening sluiten.

De volgende voordrachten over gipsafdrukken, door Prof. Jul. Witzel, bracht niets nieuws, maar gaf aanleiding tot een zeer uitgebreide discussie over de verschillende afdrukmateriaalen. Kirchner beveelt Eichler's Helios aan, Albrecht gewoon brouwerspik, dat men na het gebruik wegwerpt, Stark een compositie van schellak, terpentijn en zwavelzuur barijt met zinnobor, die ook goedkoop genoeg is om ze maar eenmaal te gebruiken. Nog werd aanbevolen overhangende hoeken of convexiteiten van kiezen voor het afdrukkennemen weg te slijpen.

Een opstel van Prof. Miller over een geval van caries van een niet doorgebroken tand, werd door H. Albrecht voorgelezen.

Een laatste voordracht, genoemd „bouwsteen" door J. Stern, Tilsit, bestond uit de vertooning van een „Schutzkapje", een soort nachtmutsje dat Stern ieder van zijn patienten opzet voor de behandeling. Hij beoogt daarmee de coiffure samen te houden, het haar voor besmetting en de jas van den operateur van haarvet vrij te houden. Ieder patient krijgt een eigen mutsje.

Het idee is zeer goed, maar zouden onze Hollandsche patienten er wel op ingaan? Verder vertoonde Stern contrôle-kaarten, die ons wel voor verbetering vatbaar schijnen, want er ontbreekt een rubriek voor memorie van vroeger behandelde of toekomstig te vullen tanden.

Zahn-Arzt John Stern

Tilsit

Hohe Strasse 80. II.

Sprechstunden 8—1 Uhr Vormittags.
2—6 » Nachmittags.
Sonntags 8—1 Uhr.

Zahnärztliche Kontroll-Karte.

Vor- und Zuname:

Alter:

Wohnung:

Letzte Revision der Zähne:

Mit zahnärztlicher Behandlung:

Ohne zahnärztliche Behandlung:

Anfertigung des Zahnersatzes:

In Aussicht genomme:

Nächste Revision der Zähne:

Anfertigung des Zahnersatzes:

Umarbeitung des Zahnersatzes:

Jahr 189	Monat.	Tag.

En eindelijk een goedkoop tandzeep, door hem Saprol genoemd.

Men kan niet zeggen dat de wetenschappelijke en praktische uitkomsten van deze vergadering zeer belangrijk geweest zijn. Het „Lokal-Programm” evenwel voldeed aan alle billijke wenschen. Zoowel de gezellige samenkomsten, het gemeenschappelijke „zwanglose Mittagessen”, het „Festessen”, alsook de bezoeken aan de Wartburg, het Marienthal en het Annathal, waren aller-aangenaamst en zullen bij de vele deelnemers een zeer aangename herinnering aan de vergadering in Eisenach achtergelaten hebben. De liefelijke natuurschoonheden van dit kleine oude plaatsje moesten, legunstigd door schoon weer, op allen indruk maken.

Ook de voorbereidingen van het „lokal-comité”, het bezorgen van zalen voor de vergadering, het bespreken van plaatsen in de hotels, de zorg voor de diners enz., waren blijkbaar in goede handen. En dit lokaal-comité bestond maar uit één persoon, den heer Schwartzkopff, en het mooiste was dat hij de Central-Verein niet naar Eisenach had geinviteerd, maar betrekkelijk laat met de mededeeling verrast was dat men in Eisenach zou vergaderen. Ten volle verdient hij de lof, hem toegezwaaid voor de meesterlijke wijze waarop hij de ongevraagde gasten heeft onthaald.

Kan dit niet een les zijn voor de N. T. V. Zou zij niet haar vergaderingen meer aantrekkelijk kunnen maken, door aan Amsterdam het monopolie te ontnemen en vooral in den zomer ook eens een schoone provinciestad te begunstigen? Als daar maar één lid is, even ijverig en handig als Schwartzkopff, dan zal de N. T. V. die proef niet behoeven te vreezen.

C. W.
